

[Oluf Pedersen.]

ført i de senere Aar. Hvis man giver Husmanden hans Ret, mener jeg, at han sagtens kan klare sig, og saa faar man ogsaa det rigtige Grundlag for en Udstykning. Vi deler for saa vidt ikke det ærede Medlem Hr. Ulrichs Betænkkeligheder. Jeg mener, at man maa væk fra det ærede Medlems Politik, for hvis man fulgte den, vilde det efter mit Skøn gaa virkelig galt for Husmandsbruget.

Nu ved jeg nok, at de Konservative for Tiden beklager den Prisfordyrelsespolitik, Regeringen følger, baade gennem Valutacentralen og paa anden Maade, men jeg mener dog, at de Konservative endnu holder paa Told, og saa giver jeg ikke en rød Øre for de Konservatives Krokodilletaarer over Prisfordyrelsen. Men Magten og Æren er jo Regeringens, det kan man ikke komme uden om, og Spørgsmaalet er, om Regeringen nu ønsker at ændre sin Politik, om den ønsker, nu da den ikke mere er afhængig magtmæssigt af de Konservative, at gøre sig uafhængig af de Konservative, eller om den stadig ønsker at føre en Politik, der er præget af Storindustriens og Godsejernes Interesser.

Der er jo ikke meget, der tyder paa, at Regeringen vil ændre sin Politik. Jeg kan her minde om Forslaget om Forlængelse af Toldloven af Oktober 1932. Denne Lov udløber til Sommer, men Regeringen har nu foreslaaet den forlænget for yderligere halvandet Aar under Hensyn til, at vi har en Skattekommission siddende. Samtidig gives der i Pressen Meddelelse om, at vi skal have en helt ny Skat. Det kan altsaa lade sig gøre, til Trods for at der sidder en Skattekommission, Saa skulde det vel ogsaa være muligt, til Trods for at man har denne Kommission siddende, at afskaffe Toldloven af 1932. Man ved jo ikke, om Afskaffelse af Toldloven af 1932 skulde være med i det Forlig, som er lavet, det saakaldte Stauninghus-Forlig eller Staunings Husforlig, om man vil.

Vi fra Retsforbundets Side ønsker, at der skal være fri og lige Konkurrence. En Lovgivning som den, der her er Tale om lige saavel som Sociallovgivningen anser vi kun for at være en Bod for begaaede Synder. Men det er ikke tilstrækkeligt, at man vil gøre Bod paa den Maade, man maa ogsaa være villig til at ændre den bestaaende Lovgivning. Det vil jo være fuldkommen urimeligt at opretholde en Lovgivning, hvorefter dansk Husmandsbrug skal være et Naadensprodukt, som kun kan klare sig gennem Særrettigheder, herunder Statslaan til Udstykning, naar det virkelige For-

hold er, at det er Smaabruget, der oprettholder det danske Samfund og er det økonomiske Grundlag, hvorpaa hele Samfundet er bygget op.

Hvad angaar de foreslaaede Ændringer, mener jeg ikke, at de alle sammen er Forbedringer. Jeg kan ikke se, at der er nogen Fordel ved at faa et større Jordlovsudvalg; 15 Mand kan saamænd være rigeligt. Sagligt kan et lille Udvalg sikkert være mere værdifuldt end et stort.

Derefter skal jeg sige lidt om Forhøjelsen af Laanet til Byggeriet og Bestemmelsen om, at en Del skal gøres rentefrit. Laanet sættes op fra 10 000 til 12 000 Kr.; det svarer jo til Prisstigningen. De 3 000 Kr. gøres rentefri, men disse 3 000 Kr. skal dog afdrages og endda afdrages først. Gaven er altsaa i Virkeligheden kun ca. Halvdelen, 1 500 Kr. Det vil sige, at den Gave, man giver ved dette rentefrie Laan, ikke engang dækker den Prisforfalskning, som har fundet Sted for Byggeriets Vedkommende. Man giver altsaa kun en lille Del igen af det, man har fordyret Byggeriet med; de 1 500 Kr. skal Nybyggerne for saa vidt stadig slæbe paa. Jeg har nok set, at man nu har faaet Træ paa Frilisten, og det er maaske det vigtigste, som er sket i Forbindelse med denne Lovgivning. Men det er jo ikke det eneste, der er nødvendigt, hvis man vil have de rigtige Byggeomkostninger frem. Byggeomkostningerne for et Husmandsbrug ligger nu paa 12 000 Kr., men de rigtige Byggeomkostninger ligger efter min Mening nede paa 8 000—9 000 Kr. Der skulde man ned, og saa skulde man sørge for at faa afskaffet Prisforfalskningen. Derved vilde Husmandens Driftsomkostninger blive lavere, uden at han fik mindre for Smør, Flæsk og Æg. Saa vilde man faa det rigtige Forhold frem og ogsaa det rigtige økonomiske Grundlag for dansk Husmandsbrug. Ud fra den Betragtning, at det, man her giver, disse 1 500 Kr., ikke engang dækker disse Prisforfalskninger, kan jeg ikke se, der er nogen Begrundelse for, at Rentefriheden skal falde bort i Tilfælde af Salg. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Fare for, at der skal gaa Spekulation i det. Jeg gaar ogsaa ud fra, at Ordene „Staten kan kræve, at det skal forrentes“ ikke betyder, at det skal forrentes. I modsat Fald vilde jeg være imod Bestemmelsen.

Over for de Brug, der oprettes til Gartnerier, gør der sig jo ganske tilsvarende Forhold gældende med Hensyn til Fordyrelse af Byggeriet, og det foranlediger mig til at spørge, om dette rentefrie Tilskud ikke ogsaa skal gælde Gartnerier, om det ikke er